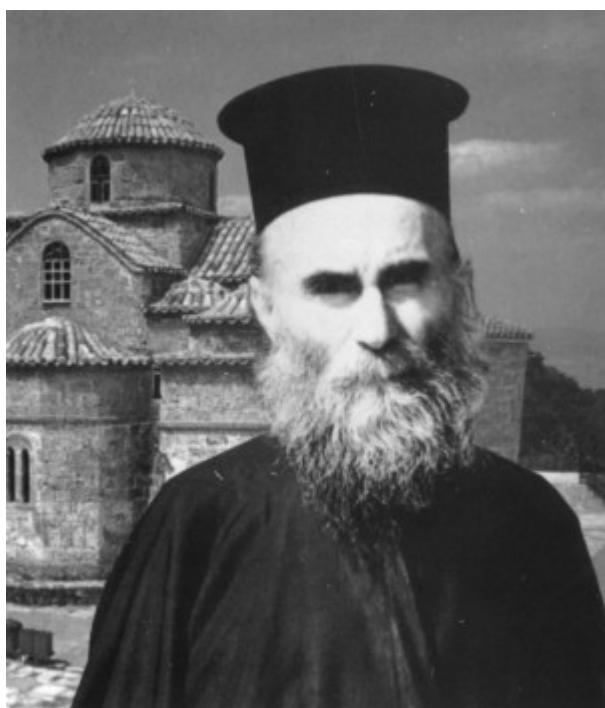
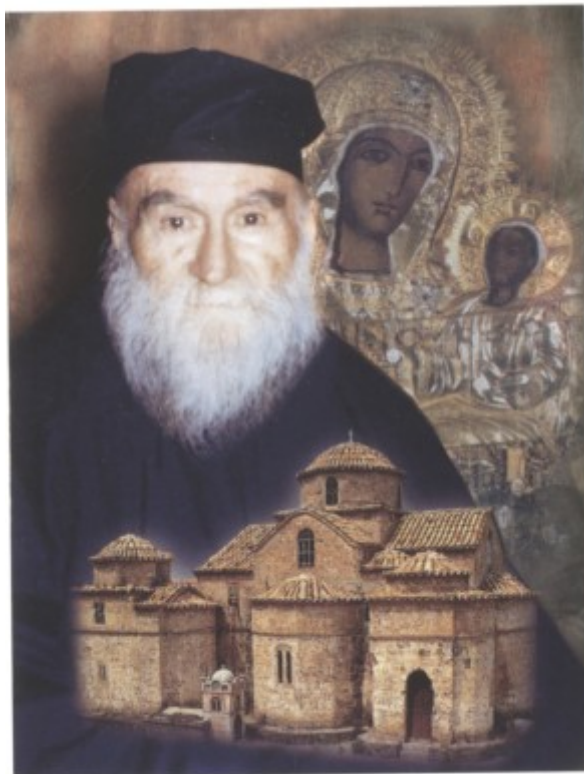

26 Ιανουαρίου 2020

Σημείο Θεού· Γέρων Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης (μέρος 4ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η κοίμησή του

Ο π. Βησσαρίων ήταν καλά στην υγεία του σε γενικές γραμμές· δεν είχε μεγάλα προβλήματα υγείας. Είχε υποβληθεί σε μία εγχείρηση νεφρού, αλλά ήταν καλά. Στα τελευταία του ήρθαν η κόπωση, τα γεράματα· έπαθε κι ένα κρυολόγημα και νοσηλεύτηκε για λίγο στο Νοσοκομείο της Λαμίας, αλλά επειδή ήταν δύσκολη η κατάστασή του, τον πήγαν στο Νοσοκομείο «Σωτηρία», στην Αθήνα. Εκεί, παρ' ότι τον βοήθησαν οι γιατροί, δεν μπόρεσε ο καημένος λόγω των γηρατειών του να ξεπεράσει το πνευμονικό οίδημα· κι έτσι εν Κυρίω και με τη χάρη Του κοιμήθη στις 22 Ιανουαρίου 1991.

Η είδηση του θανάτου του λύπησε κατάβαθα όλα τα πνευματικά παιδιά του· μάς συγκλόνισε. Εδώ στο μοναστήρι έπεσε μεγάλο πένθος. Όσον καιρό ήταν άρρωστος ο π. Βησσαρίων στην Αθήνα, ο γέροντας Γερμανός αγρυπνούσε δίπλα στο προσκέφαλό του, μέχρι πού του έκλεισε τα μάτια.

Το μοναστήρι εκείνες τις ημέρες ήταν ντυμένο στα λευκά, είχε 50-60 εκ. χιόνι· με δυσκολία ανέβηκε η νεκροφόρα. Όταν έφεραν τον γέροντα στο μοναστήρι, τον βάλαμε στην εκκλησία, όπου τον αφήσαμε δύο ημέρες, καθώς το επέτρεπε ο καιρός. Όλη την νύχτα και όλη την ημέρα περνούσε κόσμος πολύς να χαιρετήσει τον π. Βησσαρίωνα και να κλάψουν, όπως πιθανόν δεν θα έκλαιγαν στον πατέρα τους και την μητέρα τους. **Έλαμπε το πρόσωπό του μέσα στο φέρετρο και το σώμα του ευωδίαζε.**

Στις 24 Ιανουαρίου εψάλη η εξόδιος ακολουθία, χοροστατούντος του μητροπολίτη Δαμασκηνού. Ολιγόλογος τότε ο δεσπότης, με δάκρυα στα μάτια είπε: **«Σήμερα κηδεύουμε έναν Άγιο!...»**. Λόγια προφητικά. Ξέρετε, ο δεσπότης εξομολογείτο στον π. Βησσαρίωνα. Τσάκισε η φωνή του, έβαλε τα κλάματα και σταμάτησε.

Αφού λόγω του χιονιού δεν μπορούσαμε να πάμε στο κοιμητήριο για να ενταφιάσουμε τον σεπτό γέροντά μας, πρότεινα στον ηγούμενο να τον κηδεύσουμε στα βαπτιστήρια, όπου υπήρχαν δύο δωμάτια προορισμένα για την εξομολόγησή· να τον πάμε στο εξομολογητήριο τιμητικά, μια και ήταν εξομολόγος. Έτσι βρέθηκε ο π. Βησσαρίων εκεί κάτω. Όλο τον καιρό πού βρισκόταν εκεί ο γέροντας, εμείς γνωρίζαμε ότι εκεί ήταν θαμμένος ένας Άγιος. Είχα γράψει κι ένα ποίημα στον τάφο του, το οποίο τον περιγράφει.

Όλα αυτά τα χρόνια κατέβαιναν εκεί κάτω πολλοί άνθρωποι για να προσκυνήσουν· βρίσκαμε μέχρι και αφιερώματα. Αυτά δείχνουν την ευσέβεια του κόσμου και σε ποιά θέση μέσα στην καρδιά τους είχαν τοποθετήσει από την πρώτη στιγμή τον π. Βησσαρίωνα. **Αυτοί πού κατέβαιναν στον τάφο του προσεύχονταν και με τα αφιερώματά τους είχαν συνείδηση ότι προσφέρουν κάτι σε Άγιο, χωρίς να περιμένουν οποιοδήποτε σημείο για ν' αποδείξει την αγιότητά του**

. Πολλοί άνθρωποι μάς μίλησαν για θαυμαστές εμπειρίες και βιώματα πού είχαν στον τάφο του γέροντα. Πολλοί είχαν ταραχή μέσα στο σπίτι τους, μα είδαν τον π. Βησσαρίωνα στον ύπνο τους και ήρθε η γαλήνη πάλι στην οικογένειά τους, και πολλά άλλα.

Πηγή: Αρχιμ. Δαμασκηνού Ζαχαράκη, Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Αγάθωνος